

Fransk rokoko

(1720 – 1770)

Den grandiose hofbarok og -kultur under Ludvig d. 14 opløses efter hans død i 1715. Herfra bliver kunsten præget af skønhedsdyrkelse, elegance, det eksotiske, naturdyrkelse erotisk intimitet, skuespil og Fête Galante (kærlighedsfest) og Fête Champetre (havefest).

Rokokokunsten er nok den første l'art pour l'art; en ren sanselig og sensuel nydelseskunst. Rokokoer er ikke en kongelig kunst som barokken var det, men en aristokratiets og det højere borgerskabs kunst. Det var en flugt fra følelsen af, at der trak truende skyer op i horisonten; en sidste overdådig fest inden revolutionen bryder ud i 1789.

Citat, Broby Johansen, 'Hverdagskunst – Verdenskunst', Gyldendals Boghandel, 1943:

"De feterede hofkunstnere tilskar villigt de elegante pinde til den charmerende ligkiste, som aristokratiet sorgløst var i færd med at indrette sig".

Rokokoperioderne er: Phillippe 2. af Orléans *Style Regance* (1715-30), Louis XV's *Style Rocaille* (1730-45) og *Style Pompadour* (1745-64), opkaldt efter Madame De Pompadour og hendes private hofkultur.

Francois Boucher,
"Louise Murphy" (1745).

Antoine Watteau,
"Afgang fra Kythera" (1717).